

**Intervenció del Primer Secretari davant el
Consell Nacional del PSC
Barcelona, 15 de novembre de 2008**

Bon dia companys i companyes,

Benvinguts a aquesta nova etapa del Consell Nacional.

Avui el constituïm formalment i ho fem des de la convicció que seran uns anys de feina intensa i d'èxits pel Partit del Socialistes de Catalunya.

Ara fa quatre mesos que vàrem celebrar el nostre Congrés Nacional.

I ja llavors us ho vaig dir:

Estem en un bon moment com a partit. Som una organització que compta amb la força, les idees, i l'empenta per dirigir el país.

En definitiva, som el partit que sap el que vol i que sap on va.

Tots coincidireu amb mi que aquell congrés va ser un èxit col·lectiu.

Més encara si tenim en compte els processos que han viscut altres partits, a Catalunya i a Espanya.

L'èxit del congrés del PSC va servir per traslladar a la societat catalana un idea clara del que som i del que volem:

Som primer partit de Catalunya

Som el partit clau per construir una Catalunya rica i plena.

Som el partit, sempre ho hem dit, que més s'assembla al nostre país.

La bona feina d'abans de l'estiu va continuar amb els diferents congressos de federació i d'agrupació.

Tota la feina s'ha fet i és hora de fer balanç.

Com a primer secretari, vull traslladar aquí, en nom de tota l'executiva del partit, la nostra felicitació i agraïment per tots els que heu fet possible que aquests processos hagin estat exemplars.

Hem consolidat l'organització arreu del territori.

Hem combinat, de nou, experiència i renovació.

Renovació d'idees, de projectes, de persones.

Uns processos que ens porten a afirmar que estem més vius que mai, que som a més llocs que mai, que tenim més renovació que mai.

I, per tant, que, mai com ara, estem en disposició de governar Catalunya, els seus pobles i ciutats, els seus barris i la seva gent.

A governar per la gent.

El partit sense la vostra feina, no seria avui el que és.

No tindria la dimensió que té.

No oferiria el futur que ofereix a la societat catalana.

Companys i companyes, massa poc sovint ens aturem, encara que sigui només un minut, a fer aquesta reflexió.

Potser perquè estem tan convençuts de la nostra organització, que no donem la importància que té el fet que el partit es renovi de dalt a baix, i que la normalitat sigui el denominador comú.

Quan en realitat aquests són valors escassos en la vida política actual.

Però, importància en té i convé posar-ho de relleu.
perquè al final, els partits traslladen a la societat en la que actuen els seus estats d'ànim.

I el nostre estat d'ànim, per sort, avui és òptim per afrontar el futur. Partint del realisme absolut sobre la situació present, que no és gens fàcil.

La gent no espera precisament de nosaltres pessimisme o alarmisme.

La gent vol un partit
que inspire confiança,
que transmeti esperança,
que demostrï empenta,
i que actuï amb responsabilitat.

I que tingui un alt sentit de la Justícia.

I si algú pot dir que això ho està fent és el Partit dels Socialistes de Catalunya.

Crec que hem de ser molt conscients d'això.

Que en siguem conscients cada dia, a cada lloc, a cada cosa que fem com a organització, com a força política central de la Catalunya del 2008, que és el que som.

Per tant hem d'estar orgullosos d'aquest partit.

Amb un orgull lúcid i despert. No amb aquell orgull inflat que ens podria encegar i impedir veure els errors que cometem i corregir-los.

Perquè això també és responsabilitat dels dirigents polítics: reivindicar els encerts i tractar de no tornar a cometre els errors del passat.

Companyes i companys,

Quan reivindico la fortalesa del partit ho faig convençut de que aquesta fortalesa ens ha de fer i ens fa més útils pel país.

Només aquells que estan convençuts de l'èxit futur el poden assolir; i només aquells que miren aquest futur amb confiança poden traslladar aquesta confiança als ciutadans.

És precisament això el que us demano: que traslladeu confiança i fortalesa al país. Ara és el moment de la feina, no de l'alarmisme. És temps de treballar, d'invertir les energies a buscar solucions, més que no pas a buscar culpables i a lamentar-se.

Ja m'heu sentit moltes vegades que confio molt en aquest país i en els seus ciutadans.

Sabeu que estem en un moment complicat, molt complicat. Estem davant d'una crisi global, la primera crisi de la globalització. Una crisi sense instruments per governar-la, malgrat que tots esperem que aquesta cimera que se celebra a Washington pugui donar resultats i sigui un primer pas per tractar d'abordar les reformes que el sistema financer i el sistema econòmic internacional necessiten. Sabem que aquesta cimera no solucionarà tots els problemes, però sí hi ha un full de ruta, sí hi ha un bon començament, tot i que és una cimera que se celebra als Estats Units en un moment de transició en el qual encara hi ha un president, per pocs dies i poques setmanes, que ha estat funest per la història com hem pogut veure. Ell és responsable en gran part de la situació de crisi global en la qual ens trobem. Però esperem que aquesta cimera pugui servir per donar els primers passos endavant necessaris per les reformes de

caràcter global que requereix l'economia per sortir de la situació en què ens trobem.

A casa nostra, a més de la crisi global i financera, tenim un component molt important en la crisi immobiliària, un element propi i compartit amb altres països com Regne Unit o els Estats Units. El que és més preocupant, la crisi està arribant a l'economia productiva, la indústria, amb el que això comporta: destrucció de llocs de treball, inseguretat, pèrdua de confiança, baixada del consum i per tant, òbviament, d'increment de l'atur amb expedients de regulació que desgraciadament s'aniran incrementant al llarg dels propers mesos. Hem de ser molt conscients d'aquesta situació. Això vol dir situacions familiars i socials difícils. I això ens ha de preocupar i ens preocupa molt.

Però la preocupació no ens ha de bloquejar. No ha de paralitzar la nostra feina diària. Ni l'execució dels projectes en marxa.

Jo vull dir-li a tota aquesta gent que estem treballant per ells des del primer dia.

I que el Govern no deixarà que ningú es quedi enrere.

Farem el que calgui i anirem allà on calgui per mantenir un sol lloc de treball, per mantenir el màxim nombre de llocs de treball a Catalunya.

Els llocs de treball d'avui, i els de demà.

I a aquelles persones que finalment perdin el treball, que desgraciadament seran nombroses, no les abandonarem a la seva sort. I des dels governs, els governs locals, el govern de Catalunya i el govern de l'Estat hi serem al seu costat.

L'altre dia ja ho vaig dir al Parlament, El Govern de Catalunya (igual que fa el Govern d'Espanya) treballa des de fa mesos, per pal·liar els efectes d'aquesta crisi. Ja el mes de juny, el Govern català va aprovar un pla de 42 mesures de dinamització econòmica, que estem aplicant a bon ritme. Algunes d'aquestes

mesures són per ajudar les empreses. Per exemple, les destinades a donar-les més liquidat. Abans que l'ICO, l'Institut Català de Finances va fer un important esforç per donar liquiditat a la petita i mitjana empresa catalana. Amb una xifra que és considerable: més de 2.000 milions d'euros. Hem reforçat també el suport als autònoms, als emprenedors i a les cooperatives. Hem posat en marxa mesures per ajudar a les famílies. Amb mesures com l'ajuda per la rehabilitació d'habitatge o el lloguer d'habitatges. Aquest any hi haurà més ajudes al lloguer i la rehabilitació que mai. Hem augmentat el suport a les persones que es queden sense feina:

- Augmentant els incentius a la contractació estable d'aturats amb càrregues familiars.
- Posant en marxa un pla que els assessora un a un, sobre noves possibles ocupacions i els ajuda a formar-se, si és necessari.
- I si volen, els oferim préstecs per poder dedicar un temps a la seva formació.

El Govern de l'Estat també els ajuda, per exemple amb un pla que permet, que els aturats puguin pagar només la meitat de la seva quota hipotecària durant dos anys o l'increment dels incentius a la contractació estable d'aturats o l'increment de liquiditat per les petites i mitjanes empreses mitjançant l'ICO fins a 29.000 milions d'euros com molt bé sabeu.

Alguns ens acusen de no fer res.

Però són ells els que encara no han presentat ni una sola proposta amb cara i ulls. En els debats tant al Parlament de Catalunya com al Congrés dels Diputats per part de les forces polítiques de l'oposició no hi ha hagut propostes alternatives, ni una sola proposta amb cara i ulls. Més enllà de les típiques i tòpiques baixades d'impostos. Uns impostos que, dit sigui de pas, com sabeu, cauen per sí sols. Només cal veure les dificultats que hem tingut per quadrar els pressupost de la Generalitat de Catalunya amb la davallada d'alguns impostos, que ha estat especialment substancial en alguns impostos propis.

Per tant, les baixades d'impostos ja s'estan produint, entre d'altres coses fruit de la baixada d'activitat econòmica, amb el problema que això comporta per quadrar els pressupostos. Més encara en el cas de la Generalitat de Catalunya, amb un pressupost que hem presentat al Parlament de Catalunya sense que encara tinguem el nou sistema de finançament i, per tant, amb moltes dificultats i optimitzant al màxim un pressupost d'austeritat amb unes prioritats molt clares que són les polítiques socials, la recerca i la inversió pública, però també havent de fer ús de l'endeutament i el dèficit.

Però la seva cantarella negativa no ens distraurà de la nostra feina i de la nostra responsabilitat.

No aconseguiran que ni el PSC, ni el Govern, deixin de treballar per superar aquesta crisi.

I de confiar que d'aquesta, amb els sacrificis que calguin, ens en sortirem.

És precisament en això en el que necessitem l'ajuda dels ciutadans de Catalunya. En la confiança.

Ciutadans, als quals avui els hem de demanar una cosa: que no es deixin arrossegar pels predicadors del pessimisme.

Ara no és l'hora dels pessimistes, sinó dels realistes valents, dels optimistes, dels que confien en aquest país, perquè creuen en la seva gent.

Dels qui treballem per sortir de la crisi de la millor manera possible.

Jo sí que hi crec en aquest país.

Jo crec en la gent de Catalunya, en la nostra força, en la capacitat de les institucions (totes). I demano als ciutadans i ciutadanes que m'acompanyin.

Companys i companyes, en moments difícils el que cal és determinació i sabeu que el PSC la té arreu allà on governa.

I ho dic no només pel que fa a la gestió de la crisi, sinó també pels altres temes durs i difícils que hi ha damunt la taula, com la negociació del nou model de finançament.

En aquest tema també ens hi juguem molt i per això serem molt exigents en la negociació.

No és que el PSC s'hi jugui molt. S'hi juga molt tota Catalunya. La Catalunya del futur. Per això som i serem exigents. Ens hi va el futur.

Sabeu que la setmana passada vaig reunir-me amb el president Zapatero.

Vam parlar molt de la crisi. Sobretot del sector de l'automòbil. Vam acordar que Catalunya seria present en l'elaboració del pla integral del sector de l'automòbil. I també hem d'aconseguir una implicació de la Unió Europea en un tema i un sector cabdal com és la indústria de l'automòbil.

També vam parlar de la importància d'haver aconseguit la seu de la Unió pel Mediterrani a la ciutat de Barcelona. Un gran pas per Barcelona i per a Catalunya, el que han estat decisives les gestions del Ministeri d'Afers Exteriors i el ministre Moratinos.

I també, com no, vam parlar del finançament del Govern de Catalunya.

Un altre tema que ens preocupa, i molt. I sobre el que li vaig comentar, i finalment vam acordar, dues coses:

- Que el president Zapatero donaria instruccions perquè les negociacions avancin amb més ritme del que han fet fins ara. Malgrat que comprenem perfectament que la crisi ha de ser un dels elements centrals de l'acció de govern, també ho és del nostre. Però una cosa no comporta deixar de fer l'altra. És absolutament necessària.

- I que és necessari que el nou sistema de finançament entri en vigor i sigui d'aplicació l'any que ve. És fonamental.

Esperem que sigui així.

i que abans d'acabar l'any puguem celebrar que Catalunya tingui el model de finançament que és just i que necessitem, per mantenir les perspectives de futur i el nivell de benestar dels nostres conciutadans.

Perquè, en definitiva, és aquest i no cap altre és el nostre principal objectiu: garantir el progrés i millorar la vida dels catalans i les catalanes.

I ho estem fent. Des de molts àmbits. Des de totes les institucions en les que Governem. I n'estem orgullosos.

Molt aviat, d'aquí quinze dies, farà dos anys del Govern d'Entesa. Dos anys. Som a l'equador de la legislatura. I us asseguro que ja es pot dir que estem transformant Catalunya.

Sé que algunes vegades, quan expliquem el que hem fet els governs d'esquerres, quan expliquem el que estem fent, i ho comparem amb l'etapa anterior, hi ha gent que es molesta.

No dic pas que en 23 anys els governs de CiU no fessin res. Ni molt menys.

Però és que les dades parlen per si mateixes. I la realitat és que en últims cinc anys s'ha fet més. Proporcionalment molt més. I en alguns casos, absolutament més. Això és així. Encara que hi hagi gent a qui no li agrada que sigui dit, la realitat és tossuda. I la realitat és que abans es construïen 50 escoles l'any i ara n'estem fent cent.

La realitat és que ells feien la meitat de carreteres que i nosaltres.

I això val per les escoles, pels jutjats, pels hospitals i centres de salut, per les presons, pels regadius, pels habitatges protegits..

Es clar que en 23 anys es van fer coses bé. Només faltaria que no se n'hagués fet cap. Però aquest Govern fa molt més pels ciutadans. Molt més. Perquè el que ens preocupa és que els ciutadans tinguin uns bons serveis i que l'economia funcioni. I vertebrar el territori. I millorar la seguretat i la justícia. I potenciar la nostra cultura i la nostra llengua.

Posar en dubte la feina feta pels Governos d'esquerres és inacceptable. Estem molt orgullosos de la feina feta.

I estem molt orgullosos de la feina que tenim previst fer els propers dos anys, malgrat les circumstàncies han enterbolit el panorama, i compliquen la situació d'una manera considerable.

I el país també n'està orgullós. I el país sap, que en moments complicats com aquests, cal un Govern responsable i decidit. En moments com aquest, dona molta més seguretat el Govern d'Entesa, que la política espectacle que practica el principal partit de l'oposició. És preferible un Govern amb un rumb fix, que estar en mans dels qui avui només tenen un objectiu costí el que costí, que és tornar al govern el més aviat millor.

En temps complexos, els polítics seriosos som els que ens hem de dedicar a governar el país. A trobar solucions als problemes. A ser realistes i tocar de peus a terra. A fer pressupostos que quadrin, que alhora serveixin als interessos dels ciutadans.

A negociar amb qui faci falta per trobar més recursos públics i privats pel país, mentre altres construeixen cases grans en les que ningú no hi vol viure, perquè seria com viure en un vaixell que no té rumb ni té patró.

Companys i companyes, tenim el partit, la força i les ganes per tirar endavant. Ara, en moments difícils, més que mai. I us demano que traslladeu amb determinació al conjunt del poble de Catalunya, que sempre hem estat, estem i estarem al costat d'aquells que més protecció necessiten.

Ho farem amb responsabilitat, però també amb la valentia que calgui. Estarem al seu costat. I al costat dels emprenedors. Al costat dels qui tinguin iniciativa. Al costat dels qui s'arrisquin. Al costat dels qui lluitin i dels audaços. Això és el que ara necessita Catalunya i per això ho hem de fer i ho farem. En aquesta feina estem tots cridats, des de la direcció del partit, la comissió executiva, el consell nacional, els afiliats, les persones que teniu responsabilitat des de la capital de Catalunya fins el poble més petit del país. Aquest repte és el que en aquesta etapa té el partit i estic convençut que ens en sortirem. Amb tots treballant, amb les idees clares com tenim i la vocació de servei públic que sempre ens ha caracteritzat als socialistes.

Moltes gràcies